

Husitská teologická fakulta UK

- studijní obor Sociální pedagogika

Oponentský posudek bakalářské práce

LEHUTOVÁ Martina : Problematika zanedbávaného dítěte

Diplomantka se ve své bakalářské práci zaměřuje na aktuální tematiku dětí, kterých, zdá se, nijak neubývá, a to ani v naší populaci

V teoretické části se nejprve zaměřuje na obsah celého syndromu týrání a zneužívání – tedy syndromu CAN.

Již v této části práce se projevuje pouze povrchní znalost studentky o celé problematice. Její práce s literaturou má chudý záběr – prakticky odkazuje jen na tři publikace, často však odkazy na publikace, ze kterých čerpala, chybí.

Nevyváženost je patrna i z toho, že psychické zanedbanosti věnuje pouhé dva řádky, vnitřní příčiny psychického týrání neuvádí vůbec, stejně jako opomíjí psychické týrání u charakteristiky obětí .

Použitá literatura navíc poněkud zastarala – což studentka nezaznamenala- i v práci, která by jí měla být nejbližší – tedy práci sociální pedagogiky užívá zastaralé termíny (orgán péče o rodinu a děti), uvádí zcela mylné informace o práci linek důvěry, evidentně nezná právní povinnost ohlašování trestných činů včetně CAN a další právní souvislosti (zákon o sociálně právní ochraně...). Fáze zjišťování sy CAN, které uvádí podle literatury z r.1995, se v praxi dost podstatně změnilo, diagnostika je dnes také jiná, studentka uvádí a doporučuje i hrubě špatné postupy a prokazuje tak svou neznalost (umístění v diagnostickém ústavu, kde, jak evidentně neví, není lékař !)

V textu je i řada chyb, které nesvědčí o pečlivosti studentky – např. v transkripci jmen (Drtinová místo Drtilová), ani o znalosti (neglect x neglect, fyzikální x fyzický nález, ...).

V textu a seznamu literatury zcela postrádám cizojazyčnou literaturu v originále, která patří nejenom ke standardu vysokoškolské práce, ale je jí již na trhu i v knihovnách dostatek.

V praktické části se zaměřila na průzkum znalostí dětí o problematice CAN.

Ve čtyřech třídách základní školy v Praze zjišťovala pomocí dotazníku, který sama zkonstruovala, jak se děti druhého stupně orientují. Zaměřila svou pozornost především na rodinu, vynechává zcela možnosti systémového týrání a zanedbávání.

Při vyhodnocování 16 položek dotazníku uvádí výsledky v tabulkách – jednotlivé tabulky nejsou důsledně popsány – (to, že vždy první tabulka obsahuje procenta z celého vzorku není nikde uvedeno). Chybí také podrobnější komentář a diskuse nad výsledky.

Rozbor výsledků považuji za zcela nedostatečný.

Širší odpovědi dětí (např. u otázek č.4, 5) by jistě stály za rozbor, kterým se ale autorka nezabývá. Zůstává nejasné, proč autorka tyto otázky vůbec zadávala. Jestliže interpretace nebyly jejím záměrem, nebo nemají snad výpovědní hodnotu, měla to studentka uvést.

Kvalitativní rozbor odpovědí nepochopitelně chybí i u dalších otázek – např. 11 – kde není zřejmé, zda odpovědi byly správné a u otázky č.12 je interpretace bez kvalitativního rozboru dokonce zavádějící - vypovídá maximálně o subjektivním zhodnocení porozumění dětmi – neříká nic o porozumění skutečném.

Velmi stručný komentář je navíc velmi vágní – např. u otázky č.13 „část respondentů neuvědla žádnou odpověď“, nebo „žáci sedmé, osmé a deváté třídy uváděli linku bezpečí již častěji „(str.58) !

V praktické části také nejsou explicitně stanoveny hypotézy (jsou zmíněny pouze na konci kapitoly Úvod) - až v kapitole nazvané Tématický plán se čtenář dozví, že první hypotéza se nepotvrdila (na jedné škole, přičemž hypotéza byla formulována obecně), žádná další ale opět není formulována .

V následující kapitole Srovnání zcela vynechává řadu otázek – čtyři, pět, sedm, devět, deset, dvanáct, třináct - aniž okomentuje, proč je vynechala.

Práce se měla podle názvu zabývat problematikou zanedbávaného dítěte, kterou ovšem obsahuje jen okrajově – jak v teoretické, tak praktické části (jestliže zahrneme vytvořený dotazník na zjišťování znalostí/neznalostí do zanedbání).

Předkládaná práce dle mých zkušeností nevykazuje potřebné atributy práce bakalářské – studentka neprokázala dostatečnou dovednost práce s literaturou a také v části praktické nevyužila možností, které jí získaný materiál poskytl a nedokázala ho adekvátně zpracovat.

Praha 16.4.2006

PhDr. Jana Procházková

Karlovská klinika: 4